

Konuşursam

– AhmetÇELİK · 21 Eylül 2012

Açılmış nilüferi daim mekân eyledim
Sır sayıp gördüğümü susarak çok söyledim
Sıgmaz oldu içime ah bilmem ki neyledim
Konuşursam ağzıma suyu kaçar bu gölün.

Çalımından geçilmez bitmez nazı edası
Sövse bile her zaman hoştur bana sedası
Ayrılıp gidişinin ölüme denk vedası
İster toprağa gömün isterse beşe bölün.

Kemirip de durmuyor cücelerin cücesi
Tirmandığı boyutlar dağların en yücesi
söksen bile canımı şu gönlümün ecesi
Dilerim ki dört mevsim vahaya döner çölün.

İlmekleyip ucunu zincir yaptım ayları
Arzın her zerresinde tek tek kırdım fayları
Altmış yıldır gezerim dağıtırım payları
Bataklık bir deryada çoğalsın senin dölün.

Kırıldı cümle hokka yazmaz artık yazarı
Yakıp beden ülkemi geçtim ben de sezarı
Elimde kazma kürek şimdi kazdım mezarı
Derim kendi nefsim tefekkür edip ölün.

16.03.2011

Ahmet Çelik

CEYHAN